

عنوان مقاله:

جستاری تطبیقی بر داستان‌های «سیاوش» و «اتللو»

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان فارسی (شفای دل سابق)، دوره 3، شماره 6 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

خدیجه اولادی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد قائم‌شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائمشهر، ایران.

رضا فرصتی جوییاری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد قائم‌شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائمشهر، ایران (نویسنده مسئول)

حسین منصوریان - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد قائم‌شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائمشهر، ایران.

خلاصه مقاله:

تفاوت نگاه انسان‌ها به جهان، ضرورت مطالعه در آثار ادبی را دو چندان می‌کند تا از این رهگذر شناخت انسان و پیوندهای ادبی-فرهنگی ملل میسر شود. ادبیات تطبیقی راهی علمی برای این شناخت و تأثیرگذاری است. فردوسی و شکسپیر ستارگان ادبیات سرزمین خویش و جهان هستند که در خاستگاه اندیشه شرق و غرب آثار بی‌نظیری خلق کرده‌اند. اگرچه در بدو امر، داستان سیاوش، روایتی تراژیک همچون اتللو به نظر نمی‌رسد، لکن، بررسی اثر، انطباق آن با ویژگی‌های تراژدی را نشان می‌دهد که نوشتاری دیگر می‌طلبد. هدف مقاله حاضر که با روش تطبیقی-تحلیلی انجام یافته، بررسی درون‌مایه داستان سیاوش از شاهنامه فردوسی و اتللو نوشته شکسپیر است که ضمن بررسی مضامین دو اثر و واکاوی داستان‌ها، وجوه مشترک و بعضاً متفاوت آن‌ها آشکار گردید. یافته‌های تحقیق مبین این مطلب است که دو شاعر اساس داستان‌های خود را بر توصیف ویژگی‌های اخلاقی بنا نهاده‌اند. در این دو اثر وجود شباهت‌ها بیش از تفاوت‌هاست و «حسادت» عامل مشترک وقوع حوادث بوده است. همچنین نتایج حاصله نشان‌دهنده این نکته مشترک در هر دو تراژدی است که جدال قهرمان و سرنوشت بیش از هر چیز عرصه تجلی خصایص انسانی، نظیر صداقت و عاطفه است. با این حال تفاوتی مهم که در این قرائت دریافت گردیده حاکی از آن است که شخصیت‌های دو داستان انطباق دقیق با همزاد مشخص خود در تراژدی دیگر ندارند؛ به گونه‌ای که شخصیت سیاوش از برخی جهات منطبق با ویژگی‌های اخلاقی دژدمونا و گاهی یادآور ویژگی‌های اتللوست.

کلمات کلیدی:

تراژدی، سیاوش، اتللو، شخصیت، اخلاق، حسادت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1154133>

